

అష్టంగా తెలుగు
అంతర్జాల మాసపత్రిక

B.V. NAGENDRA BABU,
17 YEARS EXPERIENCE
IN ANIMATION n CARTOONS.

DRAWING n CARTOONS
ONLINE CLASSES.
YOU CAN LEARN FROM YOUR HOME.

CONTACT: 9704751181.

ముంగలి

శ్రీధర మాధురి

శీర్షికలు

కదంబం

కళావేదిక

కథాకదంబం

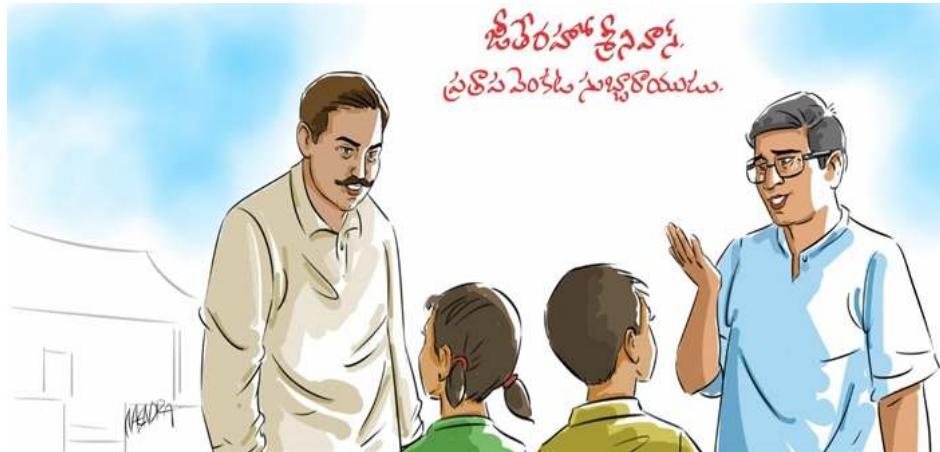
ధారావాహికలు

తెలుగుబాల

అభిప్రాయాలు

మా గురించి

YOU ARE AT: Home » కథాకదంబం » జీతే రహేశా శ్రీనివాస్!

జీతే రహేశా శ్రీనివాస్!

0

BY అష్టంగా తెలుగు ON FEBRUARY 22, 2017

కథాకదంబం

జీతే రహేశా శ్రీనివాస్!

-ప్రతాప వెంకట సుబ్బారాయడు

అందరికీ జీవితం వధ్యించిన విస్తరి కాదు, ప్రణాళిక ప్రకారమూ సాగిపోదు...

ఇది నా అరవయ్య ఏట తెలుసుకున్న విషయం. ఎలా తెలిసిందంటే శ్రీనివాస్ వల్ల. అదెలగో చెబుతాను.

మా నాన్నగారు డిఫెన్స్ లో పని చేయడం వల్ల మా ఇంట్లో క్రమశిక్షణతో కూడిన వాతావరణమే ఉండేది. దేనికీ లోటుండేది కాదు. మరీ రాజనంగా కాకపోయినా, కావలసినవి సమకూర్చుకునేవాళ్లం. మంచి చదువులు చదువుకుని పైకొచ్చాను. చినుపుట్టుంచి బాధ్యతాయితంగా ఉంటానని నాన్నకు నేనంటే చాలా ఇష్టం. ఎయిర్ ఫోర్స్ కు సెల్క్ష్ అయ్యాను. ట్రాన్స్ఫర్ మీద అన్ని ఊళ్లా తిరిగేవాడిని. ఎక్కడున్నా మాకంటూ అన్ని ఫెసిలిటీస్ లో ఉన్న కాలనీలు, క్యార్బన్ ఉంటాయి కాబట్టి, బయటి ప్రపంచంతో మాకు సంబంధ బాంధవ్యాలు తక్కువే! సమస్యలూ తక్కువే. మాదో పోరూపుక్క లేని ప్రపంచం. అఖరికి రిలైఫ్ ప్రైదాబాదులోని డిఫెన్స్ కాలనీలో ఇల్లు కట్టుకుని ప్రశాంతమైన జీవితం గడువుతున్నాను. ఇక్కడందరం డిఫెన్స్ లో సంబంధం ఉండేవాళ్లమే కాబట్టి కాలనీని చక్కటి రేడ్డతో, సెక్యూరిటీలో అచ్చం సరీస్ లో ఉన్నప్పుడు మా కాలనీలు ఎలా ఉండేవో అలా రూపాందించుకున్నాం. ఎప్పట్లనే బయటి ప్రపంచంతో మాకు సంబంధం ఉండడు. జస్ట్ ఐస్‌లేచేడ్. పెన్సన్, మెడికల్, క్యాంటిం ఫెసిలిటీస్ ఉంటాయి కాబట్టి మా జీవితం హాయిగా ఆనందంగా ఏచీకూ చింతా లేకుండా నల్లేరు మీద బండి నడకలా సాగిపోతేంది. బయటి ప్రపంచం కూడా అలాగే ఉంటుందనుకుంటాను. నాది భైస్స్‌పై లైఫ్. ఇర్దరు మగ పిల్లలు. చక్కగా చదివించాను. ఆర్టీకి ఒకరు, ఎయిర్ ఫోర్స్ కు మరొకరూ సెల్క్ష్ అయ్యారు. పెల్లిళ్లయిపోయాయి కాబట్టి పూనాలో పెద్దాడు, కోల్కుతాలో

గత సంచికలు

Select Month ▾

సరికొత్తగా...

FEBRUARY 22, 2017

శివసంకీర్తనా ప్రాశస్యం-పంచభూత లింగ షులు కృతులు

FEBRUARY 22, 2017

రాజ్యలక్ష్మీ టీచరు సేవ

FEBRUARY 22, 2017

ఆమె ఒక సైన్యం

FEBRUARY 22, 2017

శుశ్రావసు

FEBRUARY 22, 2017

భక్తాయసం

మీరు మెచిసపి ...

MAY 22, 2014

// అవాంచితం //

MARCH 23, 2016

మనోర్యమే గెలువు

MAY 22, 2016

రెండు నిశ్శుభాలు

JUNE 22, 2016

19

12

12

8

రెండోహాడూ వాళ్ల ఘోమిలీన్ తో సంతోషంగా ఉన్నారు. ఇహ నేనూ లక్ష్మీ జీవిత చివరి ఘుట్టాన్ని ఆస్వాదిస్తున్నాం.

మా కాలనీలో అన్ని పాపలూ ఉన్నప్పటికీ ఎప్పుడైనా అలా బయటకొచ్చి కూరలూ అవీ కొనుక్కుంటుంటాం. కానీ ఆ ప్రాప్తిక్ రణగిణధ్వనులు, అరుపులు కేకలు మాకు చాలా చిరాగ్గా ఉంటాయి. పైగా రెడ్డు కూడా గుంతలతో నీళ్లు నిండి చెత్తగా ఉంటాయి. అందుచేత మాకు కాలనీ నుంచి బయటకు రాబుటి కాదు. రాంకూడా.

పాధుచే లేవడం, మా కాలనీలోనే వాకింగ్ చేయడం, ఇంటికొచ్చి పేపర్ చదవడం, కానేపు గార్డెనింగ్, స్నానం చేసి దేవుడికి రెండు పూలేయడం, మధ్యహృం భోజనం చేసి ఒక అరగంట, గంట పడుకోవడం, సాయంత్రం నేను లక్ష్మీ కాలనీలో సరదాగా నడవడం, ఈవెనింగ్ బాత్ చేసి అర్టీగా రెండు పుల్కలు తెని పడుకోవడం ఇది మా రిటెన్. ఎప్పుడైన్నా శుభాశుభాలికి బంధువుల జ్ఞాకి వెల్లినా ఒకటి రెండు రెబులే. అక్కడి ఇన్నున్నేనియెన్న లో ఎక్కువ సమయం ఉండలేము. ఇలా కాగితం మీదా ప్రైయిట్ గీతలా ఉన్న జీవితం ఆరోజు సాయంత్రం మలుపు తీరిగింది.

నేను బయటకి వెళ్లబోతుంటే, లక్ష్మీ 'మామిడి కాయలు దొరికితే తీసుకు రండీ, పప్పు తినాలనుంది' అనడంతో అపి మా కాలనీ కూరల పౌపుల్ లేకపోవడం మూలాన్న, బయటకొచ్చి అక్కడి దుకాణంలో కొంటుంటే "ఇదే బాబులూ" అని ఎవరో వీపు మీద చరిచారు. నేను విసుగ్గా చూశాను. ఆ వ్యక్తికి నా వయసే ఉంటుంది. "సారీ మీరు అచ్చం నా స్నేహితుడు బలవంతారాపులా ఉన్నారు. అందరం బాబులూ అంటాం. నేనూ వాడూ సరాపురంలో కలిసి చదువుకున్నాం. అప్పుడ్పుడు ఊరెల్లినపురు కలుస్తాం. వాడు ప్రైద్రాబాదుకొచ్చి ఇక్కడే ఎక్కుడే ఉంటున్నిషయం తెలిసింది కానీ. ఖచ్చితంగా ఎక్కుడనేది తెలియదు. పొరపాటు మిమ్మల్ని వాడుకున్నాను. మీకున్నంత దట్టమైన మీసాలు లాడికుండవు. కాస్త చాయ తక్కువ. మిగతా ఒర్ధూ పాదవ అంతా దాదాపు మీలాగానే ఉంటాడు! అందుకనే పొరబడ్డాను. ఏపనుకోపద్ధు" నేచ్చుకుంటూ అన్నాడు.

"ఫర్మ్యూలేదండ్రీ. పొరబాట్లు జరుగుతూనే ఉంటాయి' అన్నాను తేలిగ్గా నవ్వేస్తూ.

"మీరేమనుకోనంచే, ఈ పక్కనే మా ఇల్లు. వచ్చి కాఫీ తాగిపోండి. పొరబాటు చేసిన నా మనసు కాస్త శాంతిస్తుంది" అన్నాడు.

"ఫర్మ్యూలేదన్నాను కదా.."

"మీరు రావలసిందే..జస్ట్ టెన్ మినిట్స్ అంతే"

ఇక తప్పుడనుకుని బయల్చేరాను.

శ్రీనివాస్ తలుపుకొట్టాడ, తలుపు తీసిందికపిడ. "ఈయన శ్రీనివాస్ దమయంతీ..ఈమే నా భార్య" అని పరిచయాలు చేస్తూ లోపలికి దారితీశారు.

రెండు చిన్న గదులున్న ఇల్లది. నన్ను కుర్చీలో కూర్చుబెట్టి, వాళ్లావిడకు కాఫీ పురమాయించి, "సార్, నేను ప్రైవేట్ సంస్థలో పనిచేస్తున్నాను. మీరు డిఫెన్స్ పరస్పన్ అని చూడగానే తెలిసిపోతోంది. నాకు ఒక్కగానొక్క కొడుకు. వాడూ ప్రైవేట్ లోనే పనిచేస్తున్నాడు" అన్నాడు ఉపొడ్డాతంగా.

"నా పేరు శ్రీనివాస్ అందీ.." అంటూ క్లప్పంగా నా గురించి చెప్పుకున్నాను.

కాఫీ వచ్చింది. తాగుతున్నాను. అంతలో ఒకావిడ "సార్.." అంటూ వచ్చి, నేనున్నానని సంకోచిస్తూ మాట పూర్తి చేయలేదు. "ఈయన మన గెస్ట్, చెప్పు ఏంటి శాంతమ్మా" అన్నాడు నేనున్నా ఫర్మ్యూలేదు చెప్పుమన్నట్టు.

"బాబును బాలేదయ్యా..ఒ ఐదొందలిస్తే.." "అంది నసుగుతూ.

"బాబుకు బాలేదంటున్నావు..మందులకు..డాక్టరుకూ ఐదొందలేం సరిపోతుంది. ఇందా వెయ్యే తీసుకో అని" జేబులోంచి తీసిచ్చాడు.

FACEBOOK

TWITTER

Tweets by @AcchamgaTelugu

 Acchamga Telugu
@AcchamgaTelugu
దర్శకున్నానుక్కే శివరాత్రి నాడు పరించపలనిస్ పసశిష్ట కృత శివలింగ స్తుతి...

శ్రీ గురుభ్యోనుమః

లింగేద్వా మూర్ఖి ధ్యాన... fb.me/1espAkyFt

36m

 Acchamga Telugu
@AcchamgaTelugu

యధా హి సార్చం గచ్చున్ం బ్రూయాత్కుశ్చిత్పథి సీతః, అపుమప్యాగుమ్యామి పృష్ఠతో భవతపిత్తి!
ఏపం పూర్వేభుతో మాధ్యం... fb.me/89jYdl5f8e

20h

 Acchamga Telugu
@AcchamgaTelugu

ఎవరా వేలుపు?

భావరాజు పద్మిని -21/2/17

ధనము చేతనే ధరను విభవమని
fb.me/1TqCEFnrl

Embed

View on Twitter

అమె తీసుకుని నవ్వు ముఖంతో వెళ్లిపోయాక "మా ఇంట్లో పనినేస్తుందండీ..చూశారా అమె ముఖం ఎంత కళ కళ్లాడి పోతోందీ" అన్నాడు ఆనందంగా.

"ఈ ఇంట్లో పనా?" అనుమానం ఆశ్చర్యం కలగలుపుగా అడిగాను.

"ఈ చిన్న ఇంటిని చూస్తే అలా మీకనిపించడం సహజమే సార్..కానీ అంట్లు కడిగి.. వాకిలి ఊడపడానికి, బట్టలుతకడానికి మేమే పని మనుషులను పెట్టుకున్నాం ఎందుకో తెలుసా.. సార్. వాళ్లనీ బతికించడానికి. నిజానికి నాకోచ్చే జీతానికి అది బరవే! కానీ అలా అనుకుంచే వాళ్లనాదుకునేదెవరు?" బాధగా అన్నాడు.

నాకు విచిత్రంగా ఉంది. ఇలాంటి మనుషులుంటారా? అనిపిస్తోంది. ప్రైవేట్ కంపెనీలో పనంటున్నాడు. ఇంటిని చూస్తే జీతాన్ని అంచనా వేయవచ్చు. ఈ వయసులో గవర్న్ మెంట్ ఊడ్స్ గం నుంచి రిస్టూరియి..నాలు హాయిగా పెస్టన్ తో ప్రశాంతంగా గడపాలి. ఆ అవకాశం ఎలాగూ లేదు. కనీసం ఇప్పుడన్నా, వచ్చింది రేపటి అవసరాల కోసం దాచుకోపాలి కదా. అదీలేదు ఏంటో ఈమనిపి అనిపించింది.

కొద్దినేపు మాట్లాడాక శ్రీనివాస్ కొద్ది కొద్దిగా అర్థమయ్యాడు. ఆయన అందరిలాంటివాడు కాదు. చుట్టూపున్న వాళ్లగురించి కూడా అలోచిస్తాడు. వాళ్ల సమస్యలకు స్పృహితి ప్రథమ పరిచయంలోనే నా మనుషుకెందుకో దగ్గరయ్యాడు. "జపా వెళతాసండి..కానీ మిమ్మల్ని తప్పక మళ్లీ కలుస్తాను" అన్నాను.

"సార్..మీరు ఇబ్బందిగా భావించకపోతే, ట్రీగా ఉంటే.. ఆదివారం పొట్టు ఏడు గంటలకు నాతో ఒకచోటికి రాగలరా" అభ్యర్థించాడు.

"పస్తానండీ.." అసంకల్పితంగా అని బయటపడ్డాను.

దారంతా శ్రీనివాస్ ను గురించిన ఆలోచనలే. కొంపదీని ఏ డబ్బు సాయమో అడగడు కదా, లేదు లేదు ఆయనలాంటి వాడు కాదు'మనుసు కాసేపు ఊగిసలాడింది.

ఇంటికొచ్చాక జరిగింది మా ఆవిడుతో కూడా చెప్పాను. ఆయన గురించి ఇష్టరం చర్చించుకున్నాం.

ఆదివారం.

నేను శ్రీనివాస్ ఇంటికి వెళ్లాను.

ఇంటిబయట ఉన్న మారుతి వ్యాట్లో ఏవో సంచులు పెడుతూ "పచ్చారా సార్..రండి. రారేమో అనుకున్నాను." అన్నాడు తనకొచ్చిన ఆలోచనకు సిగ్గుపడుతూ.

నేను చిన్నగా నవ్వాను.

నన్ను త్రయోదశ పక్క సీట్లో కూర్చోబెట్టి తను లోపల కూర్చుని త్రయోదశ "పోనీయ్" అన్నాడు.

వ్యాన్ ఓ అనాధ శరణాలయం ముందు ఆగింది.

త్రయోదశ తో శ్రీనివాస్ సంచులు లోపలికి మౌస్తూ "పదండి సార్" అన్నాడు. నేనూ బరువందుకుని సహాయం చేయబోతే నున్నితంగా తీరస్కరించాడు.

లోపల పిల్లలు ప్రార్థన చేస్తున్నారు.

అది పూర్వయింతర్వాత "పెల్లలూ ఈసారి మీకు పుస్తకాలు, బట్టలూ ఎవరిస్తారో తెలుసా? శ్రీనివాస్ గారు. ఈయనెవరో తెలుసా? మనదేశాన్ని రిక్షించే ఊడ్స్ గం చేశారు. ఈయన చేతులతో మీరు తీసుకుంచే చక్కగా చదువుకుని మీరూ గొప్పవాళ్లు అపుతారు. సార్ కు అందరూ శాల్యాట్ చేయ్యండి." అన్నాడు.

అందరూ తమ చిన్న చిన్న చేతులతో శాల్యాట్ చేశారు. వాళ్లని చూస్తుంచే నాకెంతో ముచ్చుచేసింది. కళ్లు అప్రయత్నంగా నీళ్లతో మసకబారాయి. పిల్లలకు అందిస్తున్న వాటిలో.. నా కంట్రీబ్యాప్స్ లేనందుకు బాధ

కలిగింది. తర్వాత కానేపు పిల్లల్ మాట్లాడాను. 'అఖం పుభం ఎరుగని బాల్యం. తల్లిదండ్రుల చాటున పెరగవలనిసన పిల్లలు ఎవరెవరో ఇచ్చిన వాటితో..ఏ..' గుండె తరుకుపోతోంది.

కార్యక్రమం పూర్తయి బయటకొస్తున్నపుడు "శ్రీనివాస్, ఇంతమంచి పని చేస్తున్నపుడు..నన్నా సహాయం చేయమని అడగిచుకదా అన్నాను.

"మీ చేతుల మీదుగా ఇవ్వడమే గొప్ప సహాయం సార్. మీ మాటలతో వాళ్లకు నూర్చి కలగాలని మిమ్మల్ని రమ్మున్నాను."అన్నాడు.

ఆ తర్వాత ఆయనా నేనూ కలిసి అనేక కర్యక్రమాలు నిర్వహించాము. డబ్బు ఇస్తే ముట్టేవాడు కాదు. నాచేతే సహాయం చేయించేవాడు. వృథలుకు బట్టలూ, పశుళు పంచాము. బిచ్చగాళ్లకు ప్రభుత్వ సహాయం అందేలా చేశాం. భూకంపాలు, పరదల్లాంటి ప్రకృతి వైపరిత్వాలక్కడ సంభవించినా సహాయ సహకారాలు అందిస్తున్నాం. అన్నదానాలు, రక్తదానాలు, అవయవదానాలు ప్రోత్సహిస్తున్నాం. నన్ను చూస్తే నాకే అశ్చర్యం కలుగుతోంది. ఒక పద్ధతి ప్రకారం, చుట్టూ పరిధి గీసుకుని ప్రశాంతంగా జీవించే నేను అది చెరిపేశాను. జనానికి దగ్గరపుతున్నాను. సహాయం చేయడంలో ఇంత ఆనందం ఉంటుందని తెలియదు. ఊద్దేగ్, సంసారబాధ్యతలతో నేనూ, నా అనే అలోచనతో ఊన్న నేను దానికి అలవాటు పడిపోయాను. రిశైరయ్యాక ఎందిన ఆమలా రాలిపోయే సమయం కోసం ఎదురు చూస్తున్న నా జీవితానికి ప్రతపరితం అధాదు శ్రీనివాస్. బాధ్యతలు తీరిన ఈ పయసులో నా జీవితాన్ని పదిమంది కోసం వినియోగించడంలో అనందం అనుభవంలోకొస్తోంది.

ఆర్థిక, మానసిక, శారీరక సమస్యలతో ఎంతోమంది ఆసరా కోసం ఎదురుచూస్తుంటారు. మనం బాగుంచే అంతా బాగున్నట్టు కాదు. పదిమందికి సాయం చేయుడానికి పదవులు కోరుకోనక్కరేదు. స్వాములు, బాబాలు కానక్కరేదు. మన చుట్టూ ఊన్నవారి అక్కర తీర్చుడానికి, మనసులో మానవత్వం అనే తడి ఉంచేచాలు. మామూలు మనిషైనా ఆపద్యాంధుడుపత్తాడు! సహాయం చేయుడానికి అనేక చేతులు పొందుచుకోస్తాయి, కాళ్లు పరుగులెడతాయి. సృష్టిలో ఏ జీవీ మరో జీవికి సహాయం చేయలేదు. ఒక్క మనిషే జీవజంతుజాలం అవసరాలు తెలుసుకుని సేవ చేయగలడు. అందుకే సృష్టిలో మనిషి జన్మ మహోన్నతమైనది. భగవంతుడు కొవాలని మానవుడిని అలా సృజియించాడు.

శ్రీనివాస్ పరిచయం యథచికమైనా సూర్యిదాయకమైంది. అలాంటి వాళ్లు సమాజంలో అక్కడక్కడున్నా చాలు..మనుషుల కష్టాలు, కన్నీళ్లు దూరమైపోతాయి. మనసుకు సాంత్యన దొరుకుతుంది.

జీతేరహో శ్రీనివాస్! జీతేరహో!!

అభిప్రాయాలు

0 అభిప్రాయాలు

0 Comments

Sort by

Add a comment...

Facebook Comments Plugin

Powered by Facebook Comments

SHARE.

RELATED POSTS

FEBRUARY 22, 2017

0

FEBRUARY 22, 2017

0

FEBRUARY 22, 2017

0

రాజ్యాలక్ష్మీ టీచరు సేవ

ఆమె ఒక ఔన్యం

శుభ్రామ

LEAVE A REPLY

Your Comment

Your Name

Your Email

Your Website

POST COMMENT

గత సంచికలు

Select Month

హస్యవలాది

FEBRUARY 22, 2017

0

సల్పి దృష్టి.. సల్పి దృష్టి

DECEMBER 23, 2016

0

కంప్యూటర్ మెడీచిమ్స్

DECEMBER 23, 2016

0

రేపటి కథ

హక్కిత్వ వికాసం

JANUARY 22, 2017

0

జీవితంలో అతి ముఖ్యమైన విషయం?

NOVEMBER 22, 2016

0

మానసిక ఒత్తెడి

OCTOBER 22, 2016

0

స్వసానుభూతి (SELF PITY)

SEPTEMBER 22, 2016

0

వోటీంగ్ట్యం

JULY 22, 2016

0

జప్పం వుంచే కప్పం ఉండదు